

Koltai Istvánné Nővéreivel

Ez én vagyok a nővéreimmel. Én vagyok a baloldali nő, mellettem a vicces férfifürdőruhában a Bözsi, mellette jobbra a Piri, mögötte a férje, Krausz Gyula. A többiek nem tudom, kik. A nővéremnek nem volt fürdőruhája, amikor elmentünk kirándulni, és ebben a tóban lehetett fürödni. Én sem vittem, látszik is, hogy ruhában vagyok. A nővérem meg fogta magát, elvette valamelyik kölyöktől a fürdőruháját, és abban billegett.

Minden vasárnap mentünk kirándulni stráfkocsival. A stráfkocsi az olyan lapos kocsi, bútorszállító meg ilyesmi. Látni ilyet itt is még, létezik, de már nem nagyon használatos. Krausz Gyuláéknak volt szállítókocsijuk, és minden vasárnap mentünk Bélapátfalvára, Ostorosra. Sokfelé mentünk. Egyszer befordultak a csónakkal a tóba, a család. Nagyon kalandos volt, tele volt a csónak, sok gyerek volt velünk. És mink kintről a partról néztük apukával meg Bözsivel. Nem mentünk be a csónakba, én nem szerettem csónakázni. Eléggé mocskos is volt az a tó. De ők bementek, és akkor ide-oda billegett a csónak, egyszer csak hipp, az egész társaság beleesett, de mind tudtak úszni. Egerben mindenki tudott. Jókat nevettünk. Viszont mindenkin vizes ruha volt, és most hogy szárítsuk meg? Levetkőztek, és volt egy pár pléd, de az lyukas volt. Gyulának, a sógoromnak itt hátul ,ahol éppen nem kellett volna, ott volt lukas a plédje. Hát nagy móka volt, hogy most mit látni.